

स्त्रियस्त्वेवं समस्तस्य नरैर्दुःखार्जितस्य वै ।
 पुण्यस्यार्द्धापहारिण्यः पतिशुश्रूषयैव हि ॥ ६० ॥
 नास्ति स्त्रीणां पृथग्यज्ञो न आहं नाप्युपोषितं ।
 भर्तृशुश्रूषयैवैतान् लोकानिष्टान् व्रजन्ति हि ॥ ६१ ॥
 तस्मात् साध्वि महाभागे पतिशुश्रूषणं प्रति ।
 त्वया मतिः सदा कार्या यतो भर्ता परा गतिः ॥ ६२ ॥
 यद्देवेभ्यो यच्च पिपागतेभ्यः
 कुर्याद्भर्ताभ्यर्चनं सत्क्रियातः ।
 तस्याप्यहं केवलामन्यचिन्ता
 नारी भुङ्क्ते भर्तृशुश्रूषयैव ॥ ६३ ॥

पुत्र उवाच ।

तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा प्रतिपूज्य तद्यादरात् ।
 प्रत्युवाचाचिपत्नीं तामनसूयामिदं वचः ॥ ६४ ॥
 धन्यास्तनुगृहीतास्मि देवैश्चाप्यवलोकिता ।
 यन्मे प्रकृतिकल्याणि अर्द्धां वर्धयसे पुनः ॥ ६५ ॥
 जानाम्येतन्न नारीणां काचित् पतिसमागतिः ।
 तत्प्रोतिषोपकाराय इह लोके परमं च ॥ ६६ ॥
 पतिप्रसादादिह च प्रेत्य चैव यशस्विनि ।
 नारी सुखमवाप्नोति नार्थ्या भर्ता हि देवता ॥ ६७ ॥
 सा त्वं ब्रूहि महाभागे प्राप्ताया मम मन्दिरं ।
 आर्याया यक्षया कार्यन्तथार्येणापि वा शुभे ॥ ६८ ॥